

параходи прѣгледани отъ изпитателна комисия въ Генуа, и отговорящи на емиграционнитѣ наредби, главно по отношение ва храната и леглата. А какво да кажемъ за пжтуването на тия наши емигранти въ параходи, извън-емиграционнитѣ служби на които имъ посочватъ за помѣщение своитѣ хамбари и отдѣления за добитѣка?

При пристигането си въ американскитѣ пристанища, слѣдъ изпитнитѣ въ параходитѣ, тѣ сж обезличени като човѣшки сжщества, и властитѣ ги третираатъ съотвѣтственно. Тѣ не се посрѣщатъ отъ никакви агенти или чиновници на български покровителни дружества; слѣзли вече на суша, отъ кея на пристанищата нагазватъ други океанъ — тоя на имиграционната страна — много по-шметенъ и отровенъ. Отъ тукъ нататѣкъ почватъ изпитнитѣ по пжтя за квартири, храна, пжтуване, намиране работа и т. н. — по всички отъ които културата на емиграцията е дала своитѣ най-прѣфинени мрѣжи.

Да прѣдположимъ сега най-щастливия случай очакванъ отъ емигранта, а именно, че е намѣрилъ криво — лѣво работа, че получава надница отъ 1 до 2 долара, че скжталъ на страна нѣколко стотини долара, и че слѣдъ годишно или по-дълго стоене въ Америка, се връща въ отечеството си.

Голѣма часть отъ емигрантитѣ, за да се набавятъ съ срѣдства за влизането си въ Америка, минимумъ 300 лева пжтни разноски и между 125 и 250 вѣнъ отъ тѣхъ, нуждни за прѣдставянето имъ на имиграционнитѣ власти при слизането въ пристанището, споредъ това при какви условия влизатъ и при кого отиватъ, значи една минимална сума отъ 500 лева — прибѣгватъ до лихвари, или най-малко, — това сж спестени пари отъ работенето имъ въ самата България. *За тия изчислени отъ България суми, като туримъ на глава срѣдно по 500 лева на 10000 ежегодни емигранти, значи една цифра отъ 5 ми-*